

[Handelsministeren.]

måtte gå til et andet, tvingende møde, men jeg skal efter aftale svare, for at vi straks kan få den sag ud af verden.

Man må huske på, at det, der sker nu, er, at man ophæver en skillelinje mellem reparationsvirksomheden og den pågældende virksomheds salglokale. Efter den nuværende retstilstand må et reparationsværksted holde åbent — så vidt jeg er informeret — for så vidt 24 timer i døgnet, og det må montere hele døgnet rundt; men det må ikke sælge ud af huset uden for de normale åbningstider for andre butikker. Dette ændres der ikke på efter lovforslaget; man må fortsat montere hele døgnet rundt, og man må derfor godt køre ind med sin bil og få ét eller fem nye dæk monteret på; men man må ikke køre ind med sin bil og købe tolv dæk og køre bort med dem. Det indeholder efter min mening en højst rimelig balance, som ikke stiller autoværkstederne eller deres salgsklokaler på nogen måde dårligt.

Det sortiment, som er omtalt i bekendtgørelsen, har en baggrund, som måske også bør nævnes, nemlig at vi her mener at have taget alt det med, som en bilejer normalt kan montere og ofte selv monterer; men man har i en række tilfælde standset salg ud af huset, bl. a. af sådanne ting, som sikkerhedsmæssige grunde stundom påbyder at være forsigtig med at udlevere til bilejeres egen montering.

Jeg gentager, at efter lovforslaget kan et bilreparationsværksted altså holde åbent som hidtil, og det kan montere hele døgnet rundt, men det må kun sælge de varer, der nu er i sortimentet, og det må også kun sælge de varer i den egentlige åbningstid — den, det har fælles med andre butikker. Det er den ene restriktion. Den anden restriktion er den tvungne åbningstid af hensyn til publikumsbetjeningen.

Om der skal åbnes for salg af tobak, chokolade osv. — ja, jeg ser en lille smule ulykkelig ud ved tanken, for så bliver jo i alt fald iskioskerne ikke gladere i nogen henseende. Det er lidt svært at balancere her, men det kan vi jo drøfte nærmere i udvalget, det var jo også kun en tanke, der blev fremsat fra hr. Aksel Larsens side, og ikke noget forslag.

Til fru Hanne Reintoft, der, så vidt jeg

forstod, sagde, at det havde vistnok været bedre, at der kun måtte sælges de strengt nødvendige varer, vil jeg sige, at det er jo netop det, der er problemet, for hvis de kun må sælge strengt nødvendige varer, så bliver der ikke holdt åbent, og så er publikum ringere stillet. Der er jo ingen, der kan tvinge nogen til at holde åbent.

Fru Hanne Reintoft ytrede også ønske om en liberalisering, så vidt jeg forstod, af den almindelige lukkelov. Jeg var ikke helt sikker på, om jeg forstod fru Hanne Reintoft rigtigt dér, men jeg har jo allerede sagt, at vi kan da godt tage en lille forpostfægtning i udvalget, hvis det skal være, omkring lukkeloven.

Spørgsmålet, om denne lov har været drøftet med de i benzintankstederne ansatte, må jeg for mit vedkommende besvare med, at jeg ved det ikke; men jeg tror det ikke, for det er jo noget, de pågældende selv må forhandle sig til rette om; er der tale om overarbejde, bliver det formodentlig betalt i overensstemmelse med de aftaler og regler, der i øvrigt er på det private arbejdsmarked.

Hanne Reintoft: Hvis jeg har været svær at forstå, vil jeg da gerne understrege, at vi meget gerne ser en revision af lukkeloven, fordi vi synes, den ikke længere svarer til, hvordan forholdene er i befolkningen, hvordan vilkårene er for de mange, mange mennesker, der har arbejde og ikke kan nå at købe ind til rette tid.

Jeg må selvfølgelig bøje mig for den forklaring med monteringen; men når der i lovforslaget tales om, at der skal forhandles visse varer af trafikikkerhedsmæssige grunde, så kan jeg ikke se, at det kan omfatte f. eks. sådan noget som indtræksrensemidler, maskotter, og jeg ved ikke hvad; jeg kan heller ikke bøje mig for, at det skulle være nødvendigt for at få dem til at holde åbent; så kunne man jo lige så godt tage hvilke som helst andre varer med. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende; jeg synes, det stiller benzinselskaberne vældig godt i forhold til andre virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.